

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Completens Constitutiones ab Innocentio XIII. & Benedicto XIII. editas

Luxemburgi, 1740

CLXXXIX. Concessio ejusdem Cœnobii Carmelitarum in Grandiam alterius
Collegii eorundem instruendi Bononiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74724)

& denunciarunt, vel in eis consilium, auxilium, favorem, vel quamvis aliam damnabilem operam præsterunt, censuras omnes Ecclesiasticas a Sacris Canonibus generalium Conciliorum Decretis, ac Apostolicis Constitutionibus, contra similia perpetrantes latas, & infictas, Archiepiscopos vero, & Episcopos in præmissis quomodolibet culpabiles suspensionis a Divinis, exercitio Pontificalium, eorumque jurisdictionis, & Interdicti ab ingressu Ecclesiæ poenas eo ipso incurrisse, nec eos a censuris, & penis hujusmodi post debitam, & condignam Ecclesiæ realiter, & cum effectu præstitam satisfactionem a quoquam, nisi a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo, & tunc cum reincidentia in eisdem Censuras, & poenas eo ipso quo convaluerint) absolvi, & liberari posse, aut valere harum serie statuimus, ac itidem declaramus.

Clausula peculiaris.

§. 6. Decernentes easdem præsentis literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod præfati, & alii quicumque in præmissis, sive eorum aliquo Jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cuiusvis status, gradus, Ordinis, præminentia, & dignitatis existant, seu alias specifica, & individua mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque propter quas præsentis emanarint sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas apertionis oris, restitutionis in integrum, aliode quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato, quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se jvare ullo modo posse: sed ipsas præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & ejusdem Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & futuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiti debere; & irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriz.

§. 7. Non obstantibus præmissis ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis etiam Jramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac usibus, & stilis etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibuscumque personis etiam quantum-

vis sublimibus, & specialissima mentione dignis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, seu ad quarumcumque personarum etiam Imperiali, Regali, aliaque qualibet mundana, vel Ecclesiastica dignitate fulgentium instantiam, vel earum contemplationem, seu alias quomodolibet in genere, vel in specie etiam consistorialiter in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & infererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 8. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Anno Piscatoris die XXV. Septemb. MDCCXXVIII. Pontificatus nostri Anno Quinto.

Conceditur Cœnobium Carmelitarum Oppidi Medicinæ Bononien. Diœcesis in Grangiam alterius Collegii Carmelitarum eorundem Bononiæ instruendi.

CLXXXII.

Alia hujus Const. ed. 1726. Aug. 3. P. 3. quoddam Conservatorium erectum fuit in Conventu Tertiariarum ejusdem Ordinis.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Dat. 1. Dec. 1728. An. 5.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

IN Apostolici Ministerii fastigio, disponente Domino, constituti, dum sæpe recolimus quanta ad gregem Dominicum, nostræ sollicitudini commendatum rectè dirigendum, religiosi ordines, ingenuis artibus, & divinarum literarum scientia præstantes, conferant, hac ipsa cura, nobis commissa, rem dignam nos facere existimamus, si eosdem ordines ad Ecclesiastica studia vehementer accendimus, quorum esse observantia regularis in viris Deo dicatis augetur, & egregiis moribus, tutisque & probis sententiis, ad summi Dei gloriam & Republicæ bonum sedulo promovendum animi imbuuntur, qui postea virtutibus vere Christianis per sacros, & doctos viros ornati, & contra ingruentium errorum insidias muniti, atque optime instructi, cæteros quoque, per vias Domini secum rectè ambulantes, veluti manu ducunt.

Exordium. Religiosi Ordines divinarum literarum scientia præstantes Summo Pontificati, totique Ecclesiæ perutilis.

§. 1. Hos animi nostri sensus dum erga omnes ordines regulares pro singulari nostra erga

Ordo Carmelitarum de instituyendo

Bononiae Collegio studiorum consilium init.

eos dilectione patefacere cupimus, dilectus filius Antonius Josephus Amabilis Feideau Fratrum Ordinis Beatae Mariae Virginis a Monte Carmelo Prior generalis, sacrarum doctrinarum cultum, suaeque familiae decus in suis cœnobis instaurandi avidus, libello supplicis nobis exposuit, se una cum praecipuis ejusdem sui ordinis sociis, in cœnobio Sanctae Mariae Transpontinae hujus almae Urbis degentibus, consilium inisse, ut in nostra Civitate Bononiae, ubi omnium disciplinarum studia florere consueverunt generale Collegium, & Gymnasium pro sua Regulae Alumnis, in cœnobio Beatae Mariae Gratiarum optimis facultatibus sedulo informantis, auctoritate nostra institueret, quemadmodum aliorum etiam Ordinum Fratres, & praesertim nostri Praedicatorum, & Minorum Conventualium, sua Collegia, seu Gymnasia ibidem instituerunt, ex parvulis Conventibus in earum partium tractu speciatim dispersis, quosdam redditus, & proventus novis Collegiis ab se conditis, Apostolica auctoritate adjunctes: quod sane nos ipsi in Civitate nostra Beneventana a Monachis Congregationis Sancti Petri Caestini fieri quoque concessimus.

Cœnobii Carmelitarum Oppidi Medicinae redditus novo eorum Collegio Bononiae erigendo, incorporandi Consilium exponitur.

§. 2. Quo vero in hoc novo Fratrum Carmelitarum Collegio, & Gymnasio instituendo omnia rite, & recte procederet, nobis propositum est, ut Conventum Beatae Mariae ejusdem Ordinis, & Provinciae situm in Oppido Medicinae Diocesis Bononiensis, in Grangiam, & praedium memorati Cœnobii Bononiensis converteremus, redditusque ejusdem Cœnobii Medicinensis, non quidem Civium elemosynis, sed aere quatuor Priorum Generalium, ipsius Cœnobii filiorum, maxima ex parte acquisitos, qui ad duo millia scutorum argenteorum adfendere dicuntur novo Collegio Bononiae erigendo incorporantes applicaremus. Nos autem hujusmodi postulacionibus, quae virtutis cultum, & incrementum respiciunt, accurate perpensis, ac Dei gloriae, & Ecclesiae utilitati respondere competis, huic operi conficiendo Apostolicae firmitatis robur adjicere constituimus, quoniam rei, locorum, morum, & temporum qualitate considerata, id in Domino salubriter expedire undequaque arbitramur.

Cœnobium Medicinense sit Grangia, & praedium Collegii Carmelitarum Bononiae instituendi, servatis tamen Constitutionibus Innocentii X. Pont. Max.

§. 3. Atque eundem Antonium Josephum Amabilem cum suis sociis a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliusque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium tantum consequendum hanc serie absolventes, & absolutum fore censentes, ejus supplicationibus annuentes, & specialem gratiam ei facere volentes, Cœnobium, & Conventum Carmelitarum Oppidi Medicinae Diocesis Bononiensis ut dictum est in Grangiam, & Praedium Conventus Bononiensis Beatae Mariae Gratiarum ejusdem Ordinis, auctoritate nostra Apostolica convertimus, ejusque redditus duorum millium scutorum, cum quibuscumque rebus mobilibus, & Bibliotheca ibidem servata, Generali Collegio uti diximus, ibidem instituendo de plenitudine potestatis tenore praesentium perpetuo incorporamus, & incorporatos esse volumus, ut ejusdem Cœnobii, & Collegii Bononiensis Fratres his beneficiis cumulati ad pietatem, & graviora studia excolenda alacrius incumbant, nec mendicando, & ostiatim sibi victum quaerendo bonas horas in posterum terant; Constitutionibus tamen inhaerentes felicis recordationis Antecessoris nostri Innocentii Papae X. quae incipiunt, *Inflauranda*, atque, *ut in parois*, quarum plenae, & viridi observantiae, pro nostri Pastoralis Officii debito gravissimis de causis, quas idem Antecessor noster praeculis habuit, maxime invigilamus, omnino volumus, & mandamus, ut perpetuis futuris

temporibus a Conventu Bononiensi Beatae Mariae Gratiarum sex Fratres Presbyteri cum tribus laicis probatae vitae, & regulam Carmelitarum exacte professis, alantur in Conventu Medicinensi, ejusdem Ecclesiae jugi obsequio, ac famulatu mancipati, atque incolarum spiritualibus necessitatibus sedulo inservituri. Nec tamen Bononiensis Conventus novos alumnos ejusdem loci filios futuros prius instituat, quam Provinciale Capitulum Ordinis certum numerum pralectorum, seu professorum, ac pariter filiorum, semper deinceps ibidem servandum, ante praescribit.

§. 4. Omnes filii Conventus Medicinensis, haecenus legitime electi, in posterum habeantur, & sint veri, & reales filii Conventus Bononiensis; quibus tamen si triginta annos religiosae professionis impleverint, liberum sit in altero Cœnobio, & Conventu nimirum Medicinensi, vel Bononiensi pro arbitrio suo commorari.

§. 5. In Conventu Medicinensi nullus Prior amplius instituitur; neque ullae omnino electiones habeantur, sed Capitulum Conventuale Bononiense singulis bienniis Vicarium eligit, qui ceteris Fratribus in Conventu Medicinensi degentibus praesit, quique ibi sit economus pro Conventu Bononiensi. Hic idem Vicarius singulis trimestribus evolutis, coram Priore, & clavariis Conventus Bononiensis exactam accepti, & expensi rationem reddere debeat, atque ubi in sua villicationis Officio administrando minus fidelis compertus fuerit, statim sine ulla forma processus judicialis deponi, & pro culpa gravitate puniri possit.

§. 6. Prior, & clavarii Conventus Bononiensis alteram ejusdem sui Conventus Fabricae partem, recipiendis pralectoribus, & Religiosis Alumnis, ibidem studio literarum operam daturis mox aedificandam curabunt; quae una cum valedinario, & Hospitalibus mansionibus pernecessaria reputatur. Istic etiam in aede Beatae Mariae Gratiarum quotannis pro animabus Fratrum Conventus Medicinensis duo Anniversaria, & Missae privatae a Fratribus celebrabuntur.

§. 7. His ergo stabilitis, atque hac nostra Constitutione, Motu proprio, ex certa scientia, deliberatione, & voluntate nostra firmatis, decernimus, easdem praesentes semper, & perpetuo validas esse, & fore, suumque plenarium effectum, & robur habere: nullo eas tempore, nulla occasione, & causa, quantumvis legitima, & juridica, irritas, invalidas, obreptitias, & subreptitias dici unquam posse, etiamsi Fratres Conventus, hominesque Oppidi Medicinensis, seu quicumque alii cujuscumque dignitatis, gradus, conditionis, & praesinentiae, in praemissis omnibus, & singulis, & circa eos quomodolibet, & quavis ex causa, ratione, actione vel occasione jus vel rem habentes, vel se habere putantes, ad id nequaquam vocati essent, neque illis consensissent. Etiam si causa, ob quas haec nostra litera prodissent, adductae aut comprobatae non haberentur; vel intentionis nostrae aut jus, & rem habentium consensus deesset, aut quidlibet aliud, quantumvis magnum, non excogitatum, neque excogitabile, ac specialem, propriamque mentionem, & expressionem requirens; etiam propterea quod in praemissis, eorumve aliquo solemnitates, & quavis alia servanda atque adimplenda, servata, & adimpleta revera non essent. Aut denique, ex quocumque alio capite, a jure, vel facto, statuto aut consuetudine aliqua procedente, sive etiam enormis, maximaeque laesionis colore, praetextu, ratione vel causa, in ipso etiam corpore juris expressa, licet justa, rationabili, legitima, juridica, pia, ex privilegio orta, ac etiam si talis esset, quae ad robur, & vim praemissorum om-

Filii Conventus Medicinensis, filii sint Conventus Bononiensis.

Modus regendi deinceps Cœnobium Medicinense praescribitur.

Bononiensis Conventus fabrica perficiatur, & duo Anniversaria in eo celebrentur.

Haec litera perpetuum robur obtineant.

nino exprimi necessario deberet, fortasse propterea quod de voluntate nostra, ceterisque superius enarratis nunquam appareret, aut nihil probari posset, has nostras literas notari, impugnari, invalidas reddi, retractari, in jus vel controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperi-
 tionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris vel facti, aut gratiæ vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet, etiam motu simili concessio, vel imperato, aut edito uti, seu se juvare in iudicio, vel extra unquam posse, decernimus, & jubemus; univ[er]sis lib[er]is, & controversiis hac de re, si quæ fortasse sunt, aut fuerunt, perpetuum silentium imponentes.

Haec literæ nullis revocationibus, & limitationibus sub-
 sint, & Bononiensem Archiepiscopum executorem habent.

§. 8. Has eandem literas nostras sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, & per Sedem Apostolicam motu pari, scientia, & plenitudine potestatis, consistorii decreto ex quibuslibet causis, & sub quocumque verborum tenore, & forma, ac cum quibusvis clausulis, & decretis: licet in eis de his nostris literis, eorumque toto tenore, & data specialis mentio fieret, pro tempore factis, & concessis, ac faciendis, & concedendis, non posse aut debere comprehendi statuimus. Sed eas, tamquam ad majus bonum tendentes, semper, & omnino ab illis excipi, & quoties illæ prodierint, toties in pristinum, & validissimum, atque in eum, in quo antea quomodolibet erant, statum restitutas, repositas, & plenarie integratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data, quodcumque eligenda, concessas esse, & fore: sicque, & non alias in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios vel delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, ejusdemque Sedis Nuncios, & alios quoscumque, quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet, qualibet facultate, & auctoritate aliter judicandi, & interpretandi in quocumque foro, & iudicio, & in quacumque instantia judicari, & definiri debere: sicque secus, ac Nos sancimus, super his a quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, hoc totum irritum, & inane habendum esse decernimus. Quo circa Venerabili Fratri Archiepiscopo Bononiensi, nunc, & pro tempore existenti, motu simili per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipse per se, vel alium, seu alios præsentem literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte d[omi]ni Antonii Josephi Amabilis requisitus fuerit, solemniter publicans, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat auctoritate nostra easdem præsentem, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus inviolabiliter observari, eumque illis pacifice frui, & gaudere, non permittens eundem desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari, contradicentes quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & p[œ]nas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis, servatis processibus, servataque forma Concilii Tridentini, sententias, censuras, & p[œ]nas hujusmodi incurrisse declarando, ac etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit brachii secularis auxilio.

Nullæ exceptiones his literis obstat.

§. 9. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula, de jure quæsito non tollendo, aliisque in contrarium præmissorum quomodolibet editis vel edendis

Constitutionibus, Conciliis, aliisque ordinationibus quoque Apostolicis, vel statutis, quavis firmitate roboratis, eorumque reformationibus, novis additamentis, stylo, usu, consuetudinibus, quamvis immemorabilibus; Privilegiis quoque, indultis, literis Apostolicis, quæ iisdem Fratibus Conventus atque hominibus oppidi Medicinensis, eorumque majoribus concessæ fuissent; seu personis, ac locis quibuscumque; licet speciali, & expressa mentione dignis, sub quocumque tenore, forma, & quibusvis derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque decretis generatim, vel speciatim, motu quoque, huic simili, & in consistorio, aut alias quomodolibet, & sæpe etiam, in contrarium præmissorum concessis, adprobatis, confirmatis, & renovatis, quamvis diserte in eis caveatur, ne iisdem his nostris literis Apostolicis per quascumque alias, motu quoque simili pro tempore editas, etiam derogatoriis derogatorias in se continentes, derogari unquam possit, vel iis censeatur his derogatum.

§. 10. Quibus omnibus, & singulis, quamvis de illis, & eorum tenore, specialis, & expressa, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis expressio habenda, aut qualibet alia exquisita forma ad hoc servanda esset, illorum omnium, & singulorum tenorem, formam, & causas quascumque, pias, & ex privilegio deductas, his nostris literis pro plene, & sufficienter insertis, ac de verbo ad verbum, nullo profus omisso, expressis habentes, illis in suo robore alias permanens, ad præmissorum omnium, & singulorum validissimam vim, & effectum tantum, hac vice dumtaxat, latissime, plenissime, ac sufficienter, necnon speciatim, & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, harum serie derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Clausula derogatoria.

§. 11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ constitutionis, reddituum, & proventuum incorporationis, & applicationis, Collegii, & Gymnasii institutionis, & erectionis, sanctionis, concessionis, Indulti, Decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Nemo has literas infringere audeat.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo vigesimo octavo Kalendis Decembris, Pontificatus nostri Anno quinto.

Eximitur Terra, vulgò *Vetralla*; a Jurisdictione Præfulis Governatoris Viterbiensis in quibuscumque Causis.

CXC.

Alia hujus Const. ed. 1728. Nov. 15. P. 5. erecta fuit Terra Fabriani in Civitatem, & Constit. ed. 1726. Sept. 18. P. 3. nonnulla statuuntur pro Civitate Ravenna.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 7. Dec. 1728. An. 5.

§. 1. **V**olendo Noi rimostrare alla nostra Terra di Vetralla la nostra beneficenza, non meno in riguardo alla spesa di circa trenta mila scudi fatta da quella Comunità nell'Erezione d'una Chiesa Collegiata ad onore del Glorioso Apostolo S. Andrea, ma anche per

Causæ præsentis Constitutionis.